

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas Atzinums par tematu "Kopuzņēmumi Kopienas zivsaimniecības nozarē. Pašreizējā situācija un nākotnes perspektīvas" (atzinums)

(2006/C 65/09)

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja saskaņā ar Reglamenta 29. panta 2. punktu 2005. gada 14. jūlijā nolēma izstrādāt pašiniciatīvas atzinumu par tematu "Kopuzņēmumi Kopienas zivsaimniecības nozarē. Pašreizējā situācija un nākotnes perspektīvas".

Par dokumenta sagatavošanu atbildīgā Lauksaimniecības, lauku attīstības un vides specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2005. gada 9. novembrī. Ziņotājs: **Sarró Iparraguirre** kgs.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 422. plenārajā sesijā, kas notika 2005. gada 14. un 15. decembrī (14. decembra sēdē), ar 122 balsīm par un 10 atturoties, pieņēma šādu atzinumu.

1. Ievads

1.1 Kopējā zivsaimniecības politika (KZP) pirmo reizi paredzēja izmantot kopuzņēmumus kā struktūrpolitikas līdzekli ar Regulu 3944/90, definējot tos kā "saskaņā ar privāttiesībām reģistrētus uzņēmumus, kas pieder vienam vai vairākiem Kopienas kuģu īpašniekiem un vienam vai vairākiem partneriem no trešās valsts un kuri dibināti saskaņā ar kopuzņēmuma līgumu nolūkā izmantot un attiecīgā gadījumā lietot zivju resursus ūdeņos, uz ko attiecas šādas trešās valsts suverenitāte un/vai jurisdikcija, pirmām kārtām ņemot vērā Kopienas tirgus nodrošinājumu" ⁽¹⁾. KZP ievērojami attīstījās 90. gados, un jēdziens "zilā Eiropa" kļuva plaši izplatīts; tas atkal kļuvis aktuāls saistībā ar plašākām diskusijām par Kopējās jūrniecības politikas izveidi.

1.2 KZP attīstoties, iepriekš minētais jēdziens par kopuzņēmumiem netika pārskatīts: tas tika definēts vienīgi kā alternatīvs zivsaimniecības struktūrpolitikas instruments kuģu norakstīšanai lūžņos vai to eksportam, kā norādīts šā atzinuma 2.1.2. punktā minēto regulu pantos. Tādēļ piemērojamajos tiesību aktos galvenā uzmanība vērsta vienīgi uz finanšu kontroli.

1.3 Kopuzņēmumi tomēr ir kas vairāk kā vienīgi struktūrpolitikas instruments: tie ir veids, kā sasniegt vairākus mērķus, kas skaidri noteikti dažādos Eiropas Savienības dokumentos un noteikumos, sākot no tirgus piedāvājuma līdz pat sadarbības politikai, nodarbinātībai un reģionālās attīstības politikai, atbildīgas zvejas prakses veicināšanai, ES intervencei dažādās reģionālajās zivsaimniecības organizācijās (RFO) — kopumā ņemot, kapitāla un kvalificētu ES darbinieku klātbūtnei ilgtspējīgos investīciju projektos dažādās valstīs un tirgos.

⁽¹⁾ Regulas 3944/90 21. panta a) apakšpunkts.

1.4 Nenoliedzami, ka ar KZP reformu ideja par kopuzņēmumiem kā struktūrpolitikas instrumentu kļuvusi par pagātni. Tomēr ir skaidrs arī tas, ka šobrīd minētās reformas rezultātā attiecībā uz kopuzņēmumiem, uz kuriem attiecas ES politiskās pilnvaras, nav gandrīz nekādu konkrētu tiesību aktu.

1.5 Turklāt Komisijas pieprasītajos atzinumos Komiteja vienmēr uzsvērusi nepieciešamību izveidot zivsaimniecības nozares kopuzņēmumus, nodrošinot atbilstību jaunajai Kopējai zivsaimniecības politikai. Tas tika uzsvērts EESK atzinumā par priekšlikumu Padomes Regulai par KZP reformas īstenošanu ⁽²⁾ un atkārtoti uzsvērts Komitejas atzinumā par Eiropas zivsaimniecības fondu ⁽³⁾ attiecībā uz priekšlikumu Padomes regulai par minēto fondu ⁽⁴⁾. Kad 2005. gada 16. jūnijā Zivsaimniecības komisārs apmeklēja EESK NAT specializēto nodaļu, viņu publiski informēja par minēto vajadzību, un viņš piekrita ņemt vērā šo jautājumu.

1.6 Šī atzinuma mērķis ir pilnveidot Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas nostāju, izvirzot argumentus, kas atbalsta jaunu pieeju kopuzņēmumiem un līdz ar to arī tiem piemērojamajiem noteikumiem, pamatojoties uz oficiāliem dokumentiem un tajos izklāstītajiem faktiem.

1.7 Ja ierosinātā jaunā pieeja tiks pieņemta, būs nepieciešami pasākumi, lai nodrošinātu to, ka minētie uzņēmumi tiek pilnībā atzīti, jo tie veido unikālu iezīmi starptautiskajā tirdzniecībā un nodrošina ES īpašu darbības virzienu starptautiskajās attiecībās.

⁽²⁾ OV C 85, 08.04.2003.

⁽³⁾ OV C 267, 27.10.2005.

⁽⁴⁾ KOM(2004) 497 galīgā red. – 2004/0169 (CNS)

2. Vispārējās piezīmes

2.1 Kopuzņēmumu izveide atbilstoši ES tiesību aktiem.

2.1.1 Kopuzņēmumi zivsaimniecības nozarē tika iekļauti Kopienas tiesībās saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3944/90, ar ko groza Regulu Nr. 4028/86, kā līdzeklis, lai samazinātu Kopienas zvejas flotes jaudu, ņemot vērā zivju resursu nepietiekamību Kopienas ūdeņos un aizliegumu par piekļuvi trešo valstu ekskluzīvajām ekonomiskajām zonām. Šādai pieejai bija četri mērķi: censties ierobežot pārāk lielo zvejas jaudu, garantēt krājumus, daļēji saglabāt nodarbinātību un izpildīt politiskos un tirdzniecības līgumus ar trešām valstīm.⁽⁷⁾ Lai varētu ieviest minētos pasākumus, tika pieņemta Komisijas Regula Nr. 1956/1991⁽⁸⁾

2.1.2 Pieņemot Padomes Regulas (EEK) Nr. 2080/93⁽⁹⁾ un 3699/93⁽¹⁰⁾, kopuzņēmumu finansējums tika iekļauts Zivsaimniecības virzības finansēšanas instrumentā (ZVFI). Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstis bija atbildīgas par projektu izvēli, vadību un uzraudzību, kā arī par subsīdiju izmaksu. Minētās subsīdijas sākotnēji tika maksātas tādā pašā apjomā kā par kuģu norakstīšanu lūžņos vai eksportu, un pakāpeniski samazinājās līdz 80 % no summas, kas tika maksāta par kuģa norakstīšanu lūžņos. Līdz ar to Kopienas kuģu īpašnieks pilnīgi pamatoti varēja uzskatīt, ka starpība starp subsīdijām kuģu norakstīšanai lūžņos un kopuzņēmumu eksporta darījumiem paredzētajām subsīdijām radusies tādēļ, lai saglabātu labvēlīgas attiecības starp ES un jauno kopuzņēmumu, kas no īpašnieka saņem kuģi(kuģus). Minētie principi tika saglabāti Padomes 1998. gada 3. novembra Regulā Nr. 2468/1998⁽¹¹⁾, ar ko atceļ Regulu 3699/1993, un Padomes 1999. gada 17. decembra⁽¹²⁾ Regulā Nr. 2792/1999, lai gan ir vērts piebilst to, ka pēdējā norādītajā Regulā ir vienkāršots kopuzņēmuma jēdziens, definējot to kā "komercuzņēmumu ar vienu vai vairākiem partneriem, kas ir tās trešās valsts pilsoņi, kurā kuģis reģistrēts"⁽¹³⁾.

2.2 Vispārēja informācija

2.2.1 Zaļajā grāmatā par Kopējās zivsaimniecības politikas nākotni⁽¹⁴⁾ atzīts Kopienas zvejas flotes pārpalikums, kā arī zivsaimniecības nozares globalizācija un daudzu jaunattīstības valstu likumīgie centieni paplašināt zivsaimniecības nozares savās valstīs. Minētajiem trim jautājumiem, kā arī jautājumam par apjomīgajiem kapitālieguldījumiem, kas nepieciešami zivsaimniecības nozarē (flotes, ostas, saldēšanas

iekārtas, rūpnīcas, utt.) un arī apskatīti Zaļajā grāmatā, vajadzētu izraisīt īpašas diskusijas par kopuzņēmumu nozīmību zivsaimniecības nozarē, un diskusijai jābūt izvērstākai, nekā tā atspoguļota attiecīgajos oficiālajos dokumentos⁽¹⁵⁾.

2.2.1.1 Kopuzņēmumi ir veids, kā ES piedalīties un investēt jaunattīstības valstu zivsaimniecības nozares attīstībā, lai tā izveidotos par stabilu saimniecisko nozari. Šādu uzņēmumu nodrošināšana ar zvejas kuģiem ne tikai veicina zvejas darbību kā tādu, bet sekmē arī citu nozaru, kā, piemēram, ostu, pakalpojumu (remonts, inženiertehniskie pakalpojumi, sagatavošanas darbi, kravu nosūtīšana, pārkraušana, iekraušana un izkraušana, apkalpes pakalpojumi, ceļojumi, utt.), efektīvas saldēšanas ķēdes (ko pieprasa ES pārtikas nekaitīguma noteikumi, investējot dārgās saldēšanas iekārtās), atbilstību veterinārsanitārijiem noteikumiem pārtikas ražošanas nozarē un, visbeidzot, apstrādes nozaru izveidi.

2.2.1.1.1 Kopuzņēmumi dod iespēju ne vien saglabāt kvalitatīvas darba vietas daudzām Eiropas augstākā un vidējā līmeņa kuģu apkalpēm, bet līdz ar to arī izveidot jaunas darba vietas uz kuģiem un ar tiem saistītajos apkalpošanas uzņēmumos. Šādas nodarbinātības iespējas varētu nodrošināt vietējos zvejnīkus ar atbilstošām (attiecībā uz darba apstākļiem un ienākumiem) darba vietām, jo pretējā gadījumā viņu vienīgā iespēja būtu tradicionāls darbs neliela apjoma un bieži vien neefektīvā zivsaimniecības nozarē, kas nereti negatīvi ietekmē vietējos resursus, ņemot vērā uzraudzības, uzglabāšanas, tirdzniecības, utt., sistēmu nepietiekamo apjomu vai to trūkumu.

2.2.1.2 Vietējās labklājības radīšana un zvejas lomu eksports (neatkarīgi no tā, vai produkcija ir apstrādāta uz vietas vai nav) savukārt sniedz iespēju izveidot starptautisku vērtību virkni, kur priekšrocības sadalītas taisnīgāk; nozares radīto iekšzemes kopproduktu un ienākumus uz vienu iedzīvotāju saņēmējvalstī iespējams kāpināt, pakāpeniski paplašinot rūpniecisko zivsaimniecības nozari tur, kur līdz šim bija vienīgi piekrastes zvejas nozare ar nepietiekamiem sanitārijiem standartiem un nestabilu saimniecisko pamatu.

2.2.1.3 Kopuzņēmumiem izvirzīta prasība noteikt prioritātes attiecībā uz Eiropas tirgu apgādi: tas garantē kuģu īpašnieku un rūpniecisko partneru, dalībvalstu un pašas ES (izmantojot subsīdijas) investīciju esamību un saglabāšanu zivsaimniecības nozarē, sniedzot iespēju nodrošināt nepiepildīto Kopienas tirgu, jo zinātnisko un sabiedrisko organizāciju ieteikumu rezultātā zivju patēriņš pieaug, mudinot eiropiešus ēst veselīgāk un dažādāk. Bez tam zivju piedāvājumam stingri jāatbilst ES pārtikas aprites tiesību aktiem.

⁽⁷⁾ Pētījums par kopuzņēmumiem saistībā ar struktūrfondu atbalsta līdzekļu izmantošanu zivsaimniecības nozarē, COFREPECHE, 2000. g., 16.06. (http://europa.eu.int/comm/fisheries/doc_et_publ/liste_public/bilansm.pdf).

⁽⁸⁾ Komisijas 1991. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 1956/91, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas Nr. 4028/86 piemērošanai attiecībā uz pasākumiem kopuzņēmumu izveides veicināšanai – *Oficiālais Vēstnesis*, Nr. L 181, 07.08.1997., 1.– 28. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 193, 31.07.1993., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 346, 31.12.1993., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 312, 20.11. 1998., 19. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 337, 30.12. 1999., 10. lpp.

⁽¹³⁾ Padomes 1999. gada 17. decembra Regulas Nr. 2792/1999 8.1. panta 2. punkts.

⁽¹⁴⁾ KOM(2001) 135 galīgā red., 20.03.2001.

⁽¹⁵⁾ Skat. Komisijas Paziņojumu par integrētu sistēmu partnerības līgumiem zivsaimniecības nozarē ar trešām valstīm, KOM (2002) 637 galīgā red., 23.12.2002., 7. lpp., 15. zemsvītras piezīmi.

2.2.1.4 Kopuzņēmumu darbība zivsaimniecības nozarē ES reģionos, kas atkarīgi no zvejniecības, ļauj saglabāt nodarbinātības līmeni nozarē, uzņēmumu centrālajiem, tehniskajiem un tirdzniecības birojiem darbojoties Eiropā; arī atbalstotās rūpniecības nozares rada darba vietas gan tiešā veidā, lielajiem zvejas kuģiem ik pēc četriem gadiem atgriežoties uz remontu piederības ostās Eiropā, gan netieši, jo kopā ar iepriekš minētajiem vietējās pakalpojumu rūpniecības nozares uzņēmumiem tiek radītas tehnoloģiskās informācijas ķēdes.

2.2.1.5 Kopuzņēmumi sniedz iespēju ES iegūt reālus datus nozvejas uzraudzībai un apjoma noteikšanai trešo valstu un starptautiskajos ūdeņos, saglabājot tiesisko saikni ar zivsaimniecības uzņēmumiem to izcelsmes reģionos. Tas dod iespēju ES īstenot vadošo lomu to kompetento reģionālo zivsaimniecības organizāciju vadībā, kuras izveidotas atbilstoši Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO), kas ir ANO kompetentā organizācija attiecīgajā nozarē, ieteikumiem vai atrodas tās pārziņā⁽¹⁴⁾. Tas ir tādēļ, ka kopuzņēmumiem jāiesniedz dalībvalstīm pusgada pārskati par nozvejas apjomiem, lai Komisija, dalībvalstis un Revīzijas palāta varētu realizēt finanšu kontroli.

2.2.1.6 Kopuzņēmumi arī ļauj saglabāt ES zvejniecības intereses starptautiskajos ūdeņos un zvejas vietās, garantējot ES normatīvo prasību ievērošanu attiecībā uz atbildīgu zveju, resursu saglabāšanu un pārvaldību, drošību uz kuģiem, uzraudzību, pārtikas ķēdes drošību, utt. Tas aizkavētu vai samazinātu tādu ārvalstu zvejas flotu kaitīgo ietekmi, kas neveicina zivsaimniecības uzņēmumu vai nozares attīstību trešās valstīs, negarantē standartus, kuri nosaka nozvejas apjomu ES tirgum, un neļauj atbildīgi uzraudzīt resursus.

2.2.1.7 Visbeidzot, kopuzņēmumi sniedz iespēju ES veikt efektīvu, ilglaicīgu ieguldījumu vietējās zivsaimniecības nozares attīstībā valstīs, ar kurām parakstīti zvejniecības nolīgumi un kurās atrodas Eiropas kuģu īpašnieku kontrolēti kopuzņēmumi vai valsts uzņēmumi. Zivsaimniecības nozare ir radījusi peļņu gan trešās valstīs, gan ES kopumā, nodrošinot jūras produktu pastāvīgu piegādi.

2.2.2 Neviens no iepriekš minētajiem punktiem pat netieši netika apskatīts iepriekš minētās Zaļās grāmatas 3.9. punktā par KZP Starptautisko dimensiju⁽¹⁵⁾ vai 5.8. punktā par Arējām attiecībām⁽¹⁶⁾. Kopuzņēmumi zivsaimniecības nozarē vispār netiek pieminēti kā lietderīgs līdzeklis Zaļajā grāmatā ierosināto zivsaimniecības politikas principu īstenošanai, neraugoties uz to, ka līdz 2002. gadam tos atbalstīja visaptveroši Kopienas tiesību akti minētajā jomā, kā plaši izklāstīts šajā atzinumā.

⁽¹⁴⁾ <http://www.fao.org/fi/default.asp>.

⁽¹⁵⁾ 19. lpp.

⁽¹⁶⁾ 38. – 42. lpp.

2.2.3 To, ka kopuzņēmumi gandrīz nav minēti jaunajā KZP, apstiprina fakts, ka pēdējais Komisijas pieprasītais ziņojums, kurā minēti visaptveroši dati par šo jautājumu, sagatavots 2001. gadā, un tajā nav precizēti kopuzņēmumu rīcībā nodotie kuģi⁽¹⁷⁾. Pirms tam, 2000. gada 16. jūnijā, sagatavots vēl viens īpašs ziņojums — “Pētījums par kopuzņēmumiem saistībā ar struktūrpalīdzību zivsaimniecības nozarē”. Minētais pētījums norāda to, ka šobrīd darbojas 300 kopuzņēmumi, kuros ir vairāk nekā 600 kuģu. Attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem vērojamas nepilnības tiesību aktos, un tie palikuši ārpus Kopienas zivsaimniecības jurisdikcijas. Tie vienkārši pārvēršas ārvalstu uzņēmumos, kuros iesaistīti ES partneri, ar saistībām attiecībā uz ES tirgu apgādi un regulāru informācijas sniegšanu; vienīgo aizsardzību tiem nodrošina divpusējie līgumi savstarpējai ieguldījumu aizsardzībai, kas noslēgti starp izcelsmes ES dalībvalsti un saņēmēju trešo valsti.

2.3 Pašreizējais stāvoklis

2.3.1 Darba gaitā, kā rezultātā tika izstrādāts iepriekš minētās Zaļās grāmatas galīgais projekts, tika apstiprinātas divas regulas: Padomes 1999. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1263/1999 par Zivsaimniecības virzības finansēšanas instrumentu⁽¹⁸⁾ un Padomes 1999. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 2792/1999, kurā izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi un pasākumi attiecībā uz Kopienas struktūrpalīdzību zivsaimniecības nozarē⁽¹⁹⁾. Ar minētajām regulām ZVFI ietvaros ir saglabāta kopuzņēmumu likumība zivsaimniecības nozarē līdz to darbības perioda beigām, t.i., līdz 2006. gada 31. decembrim.

2.3.2 Kopš 2004. gada 31. decembra kopuzņēmumi tomēr praktiski vairs nav iekļauti ES zivsaimniecības struktūrpolitikā saskaņā ar 2002. gada 20. decembra Padomes Regulu (EK) Nr. 2369/2002, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2792/1999, kurā izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi un pasākumi attiecībā uz Kopienas strukturālo palīdzību zivsaimniecības nozarē.⁽²⁰⁾ Uz kopuzņēmumiem joprojām attiecas ES likumi, ciktāl minētajiem uzņēmumiem jāievēro noteikumi, kas bija spēkā kopuzņēmumu dibināšanas brīdī, bet attiecībā uz tiem nav īpašu vidēja termiņa vai ilgtermiņa reglamentējošu noteikumu.

2.3.3 Attaisnojums tam, ka kopuzņēmumiem zivsaimniecības nozarē atcelts finansējums, kā arī visas atsaucēs uz tiesiskajiem aktiem atrodamas iepriekš minētās regulas 5. pantā, kur ZVFI izvirzīta prasība veltīt galveno uzmanību zvejas jaudas samazināšanai, norakstot kuģus lūžņos. Zvejas jaudas samazināšana ir tikai viens no daudziem Kopienas politikas mērķiem, kur kopuzņēmumi izrādījušies noderīgi, un tā varētu būt arī turpmāk, kā paskaidrots turpmāk.

⁽¹⁷⁾ Daži dati par “Eiropas tālo ūdeņu zvejas floti”, 2001. gada aprīlis, atrodami franču un angļu valodā Komisijas Zivsaimniecības Ģenerāldirektorāta mājaslapā.

⁽¹⁸⁾ OV L 161, 26.06.1999, 1. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV L 337, 30.12.1999, 10. lpp.

⁽²⁰⁾ OV L 258, 31.12.2002, 49. lpp.

3. Īpašas piezīmes

3.1 Nepieciešamība saglabāt īpašu politiku attiecībā uz kopuzņēmumiem zivsaimniecības nozarē KZP ietvaros.

3.1.1 Lai gan kopuzņēmumi izslēgti no pašreizējās likumdošanas, zivsaimniecības nozarē tiem ir saimnieciska nozīme, kas īpaši atbilstoša globalizētai ekonomikai, ļaujot ietaupīt ar izmaksām (kas parasti galamērķa ir zemākas nekā ES dalībvalstī) un veicinot tehnoloģiju nodošanu, pievienotās vērtības radīšanu un sadalī, pieeju resursiem un tirgus piedāvājumu.

3.1.2 Bez tam kopuzņēmumi rada iespēju daļēji saglabāt nodarbinātību uz jūras un sauszemes tajos ES reģionos, kas atkarīgi no zivsaimniecības; tie palīdz arī radīt jaunus, kvalificētākus nodarbinātības veidus trešās valstīs, kur šādi kopuzņēmumi darbojas, tajā skaitā arī apmācot darbiniekus un pilnveidojot strādājošo prasmes galamērķa valstī.

3.1.3 Kopuzņēmumi zivsaimniecības nozarē tika iekļauti Kopienas tiesību aktos zivsaimniecības struktūrpolitikas ietvaros 1990. gadā (pirms piecpadsmit gadiem), un visa šī perioda laikā pierādījuši savu lietderību. Minēto uzņēmumu nepamatotas izslēgšanas no jaunās KZP, ko atbalsta Komisija, un no tiesību aktiem, kas ir spēkā no 2005. gada 1. janvāra, rezultāts būs Kopienas atbalsta zaudēšana attiecībā uz vērtīgu ekonomiskās sadarbības instrumentu starp ES un trešām valstīm, kuras bieži vien ir jaunattīstības valstis, un varētu tikt pārkāpts uzticības princips, kam jābūt Eiropas uzņēmumu un ES institūciju sadarbības pamatā.

3.1.4 Zivsaimniecības kopuzņēmumus var uzskatīt un tie jāuzskata par īpašu sadarbības veidu divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos ar trešām valstīm, un būtu nepieciešams izstrādāt konkrētus noteikumus, kuros šādu uzņēmumu īpašās iezīmes būtu ņemtas vērā gan no zivsaimniecības aspekta, gan Eiropas ārējo investīciju aizsardzības un veicināšanas, muitas, nodarbinātības, nodokļu, utt. aspektiem.

Briselē, 2005. gada 14. decembrī

3.1.5 Lai gan atbilstoši pašreizējai likumdošanai kopuzņēmumi iekļaujas "partnerattiecību nolīgumos", līdz šim nav novēroti ievērojami praktiski rezultāti. Līdz ar to radusies nepieciešamība pēc tiesiskā regulējuma, kas koordinētu atšķirības Komisijā (Attīstības, Sadarbības un Zivsaimniecības ģenerāldirektorāti) un noskaidrotu, kā šādu nolīgumu vai citādu nolīgumu ietvaros jārikojas darba devējiem un citam ieinteresētajām personām, lai gūtu praktiskus rezultātus.

4. Secinājums

4.1 Komiteja iesaka, ka, pārskatot Kopējo zivsaimniecības politiku un atbilstoši Padomes 2004. gada 19. jūlija secinājumiem⁽²¹⁾ kopuzņēmumi, kuri vairs nav līdzeklis zvejas flotes jaudas strukturālajai regulēšanai un alternatīva kuģu norakstīšanai lūžņos, jādefinē kā līdzeklis tirgus piedāvājumam un integrētai rīcībai nozares ietvaros, kas ES ir pieejams tās pilnvaru ietvaros un saskaņā ar tās vispārējiem un reģionālajiem nolīgumiem un divpusējiem līgumiem, lai pienācīgi īstenotu ES zivsaimniecības politiku atbilstoši FAO un PTO principiem, pienācīgi nodrošinot to, ka nepalielinās zvejas jauda, kas varētu radīt pārzveju

4.2 Komiteja uzskata šādi:

4.2.1 Komisijai jāveic detalizēts, mūsdienām atbilstošs pašreizējā stāvokļa novērtējums un jānosaka zivsaimniecības nozares kopuzņēmumu potenciāls, iepazīstinot ar secinājumiem citas ES institūcijas un attiecīgās nozares.

4.2.2 Kopienas spēkā esošajos tiesību aktos jāiekļauj noteikumi un mehānismi, kas kopuzņēmumiem piešķirs tiesisko drošību īpašā, stabilā ilgtermiņa darbības programmā atbilstoši divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm, ņemot vērā attiecīgo uzņēmumu konkrēto darbību un tās radītās priekšrocības attiecībā uz zivju resursu pārvaldību, tirgus piedāvājumu, darbavietu radīšanu reģionos, kas atkarīgi no zvejniecības, pievienotās vērtības radīšanu, sadarbību un starptautisko tirdzniecību.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētāja
Anne-Marie SIGMUND

⁽²¹⁾ Skatīt dokumentu 11234/2/04 rev.2 (Presse 221), pieejams www.consilium.eu.int